

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA WE WROCŁAWIU**

50-413 Wrocław, ul. Walońska 3-5
tel.(071)344 65 87, (071)34 05 920, fax (071)34 05 922
e-mail: wroclaw@uokik.gov.pl

Wrocław, 28 lutego 2005 r.

RWR 61-24/04/DR

DECYZJA Nr 12/2005

Na podstawie art. 23e ust. 1 i 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* (t.j. Dz. U. z 2003 r. Nr 86, poz. 804 ze zm.) oraz stosownie do art. 28 ust. 6 tej ustawy i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. *w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów* (Dz. U. Nr 18, poz. 172 ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, wszczętego na wniosek Miejskiego Rzecznika Konsumentów z Tarnowa przeciwko F.H. „Bartex” Adam Łysoń z siedzibą przy ul. Wrocławskiej 16, 58-309 w Wałbrzychu,

- w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

uznaje się działanie F.H. „Bartex” Adam Łysoń z siedzibą w Wałbrzychu **za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów**, wskazaną w art. 23a ust. 2 powołanej ustawy, polegającą na naruszeniu obowiązku udzielenia konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji przy reklamacji obuwia, polegającego na stosowaniu w obrocie z konsumentami formularza zgłoszenia reklamacyjnego zawierającego określenia wprowadzające konsumentów w błąd, w brzmieniu:

1. „Zgłoszenie przyjęto i poinformowano klienta, że reklamacja zostanie przyjęta po dokonaniu oględzin towaru przez rzeczoznawcę w terminie do dnia r. Towar przyjęto do depozytu dnia r.“,

2. „Strony ustaliły, że informacje o sposobie załatwienia reklamacji, kupujący uzyska w miejscu zakupu w ciągu 14 dni“,

i stwierdza się zaniechanie jej stosowania z dniem 14 września 2004 r.

UZASADNIENIE

I. 1. Do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Delegatura we Wrocławiu, wpłynął wniosek Miejskiego Rzecznika Konsumentów z Tarnowa (zw. dalej: Rzecznikiem, Wnioskodawcą) o wszczęcie postępowania w sprawie praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów i nakazanie jej zaniechania, przeciwko Adamowi Łysoniowi, prowadzącemu działalność pod nazwą F.H. "Bartex" z siedzibą przy ul. Wrocławskiej 16, 58-309 w Wałbrzychu (zw. dalej: Bartex, Uczestnikiem).

W uzasadnieniu wniosku Rzecznik wskazał, iż działalność Bartex polegająca na stosowaniu przy reklamacji obuwia formularza zgłoszenia reklamacyjnego, odbywa się z naruszeniem przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* (t.j. Dz. U. z 2003 r. Nr 86, poz. 804 ze zm.), zw. dalej: *ustawą o ochronie ...*, a w szczególności może stanowić praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, określoną w art. 23a powołanej ustawy, polegającą na naruszeniu obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji. Zarzuty Rzecznika dotyczyły zamieszczania we wzorze zgłoszenia niezgodności towaru z umową informacji, iż reklamacja zostanie przyjęta po dokonaniu oględzin towaru przez rzeczoznawcę, uzależniając spełnienie świadczenia od okoliczności zależnych tylko od woli sprzedawcy. Rzecznik podniósł również, iż Bartex stosuje w zgłoszeniu reklamacyjnym zapis, który wyłącznie na konsumenta nakłada obowiązek uzyskania decyzji w sprawie reklamacji w miejscu zakupu w terminie 14 dni, zwalniając sprzedawcę z konieczności wcześniejszego poinformowania o tym konsumenta.

Dowód: wniosek Rzecznika, k. 1 – 3; kserokopia zgłoszenia reklamacyjnego, k. 4.

2. Reagując na powyższy wniosek, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, postanowieniem nr 181/2004 z dnia 1 grudnia 2004 r., wszczął postępowanie w sprawie możliwości naruszenia przez F.H. Bartex Adam Łysoń zbiorowych interesów konsumentów, o których mowa w art. 23a ust. 2 powołanej wyżej ustawy, polegających na naruszeniu obowiązku udzielenia konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji przy reklamacji obuwia, polegającego na stosowaniu w obrocie z konsumentami formularza zgłoszenia reklamacyjnego zawierającego określenia wprowadzające konsumentów w błąd, w brzmieniu:

1. „Zgłoszenie przyjęto i poinformowano klienta, że reklamacja zostanie przyjęta po dokonaniu oględzin towaru przez rzeczoznawcę w terminie do dnia r. Towar przyjęto do depozytu dnia r.“,
2. „Strony ustaliły, że informacje o sposobie załatwienia reklamacji, kupujący uzyska w miejscu zakupu w ciągu 14 dni“

Dowód: postanowienie, k. 5.

3. W odpowiedzi na postawione zarzuty, Bartex w piśmie z dnia 8 grudnia 2004 r. wyjaśnił m.in., że od 14 września 2004 r. stosuje druki zgłoszeń reklamacyjnych, które nie zawierają informacji o rozpatrzeniu reklamacji pod warunkiem dokonania oględzin przez rzeczoznawcę, a obecnie stosowane formularze zgłoszenia reklamacyjnego nie powinny wzbudzać wątpliwości co do faktu, iż to sprzedawca podejmuje decyzję o przyjęciu reklamacji.

Odnośnie zarzutu, iż Bartex stosuje zapis, który jednostronnie narzuca konsumentowi obowiązek uzyskania informacji o sposobie rozpatrzenia reklamacji od sprzedawcy, Uczestnik nie zgodził się ze stanowiskiem Rzecznika twierdząc, iż art. 8 ust. 3 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. *o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego* (Dz. U. z 2002 r., Nr 141, poz. 1176 ze zm.), zw. dalej: *ustawą o szczególnych warunkach* ..., chociaż zobowiązuje sprzedawcę do ustosunkowania się w terminie 14 dni do wniesionej reklamacji, nie określa formy, w jakiej decyzja w sprawie reklamacji ma być przekazana. Zdaniem Uczestnika, stosowane przez niego sformułowanie nie stanowi naruszenia zbiorowych interesów konsumentów.

Dowód: pismo Uczestnika, k. 11 – 12, wzór zgłoszenia reklamacyjnego stosowany od 14 września 2004 r., k. 14.

II. W toku postępowania dowodowego Prezes Urzędu ustalił następujący stan faktyczny:

1. Rzecznik konsumentów, który wykonuje zadania samorządu terytorialnego w zakresie ochrony praw konsumentów (art. 34 ust. 1 ustawy *o ochronie* ...) jest podmiotem uprawnionym do wystąpienia z wnioskiem o wszczęcie postępowania w sprawie praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów (art. 100a ust. 1 pkt 3 powołanej ustawy).

2. Uczestnik prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą F.H. Bartex Adam Łysoń z siedzibą w Wałbrzychu. Przedmiotem działalności jest sprzedaż obuwia i wyrobów skórzanych, prowadzona na obszarze kilku województw. Sprzedaż odbywa się w sklepach zlokalizowanych w centrach handlowych lub przy deptakach i innych ciągach pieszych. Rzecznik wskazał Sklep „Kiermasz Obuwia „Tip – Top” przy ul. Wałowej 3, 33-100 w Tarnowie.

Dowód: kserokopia zaświadczenia o zmianie do ewidencji działalności gospodarczej, k. 13; pismo wyjaśniające Uczestnika, k. 11 - 12.

3. W stosowanych do dnia 14 września 2004 r. drukach zgłoszeń reklamacyjnych, Uczestnik zamieszczał informację, że reklamacja obuwia zostanie przyjęta po dokonaniu oględzin towaru przez rzeczoznawcę.

Dowód: zakwestionowane zgłoszenie reklamacyjne, k. 4.

4. Pismem z dnia 8 grudnia 2004 r. Uczestnik poinformował, iż aktualnie stosuje wzory zgłoszeń reklamacyjnych, które nie uzależniają przyjęcia reklamacji od dokonania oględzin przez rzeczoznawcę.

Na powyższą okoliczność przedłożył oryginał zmienionego zgłoszenia reklamacyjnego.

Dowód: pismo Uczestnika, k. 11 - 12; nowa treść zgłoszenia reklamacyjnego, k. 14.

5. Uczestnik jednocześnie stosował do dnia 14 września 2004 r. w zgłoszeniu reklamacyjnym zapis o treści:

„Strony ustaliły, iż informacje o sposobie załatwienia reklamacji kupujący uzyska w miejscu zakupu w terminie 14 dni”,

który od dnia 14 września 2004 r. zmienił na sformułowanie w brzmieniu:

„Oświadczam, że decyzję sprzedawcy w sprawie zgłoszonej reklamacji odbiorę osobiście w terminie do dnia200.. r.” zastrzegając, iż oświadczenie składa nabywca, który nie chce podać swoich danych osobowych.

Dowód: zmienione zgłoszenie reklamacyjne, k. 14; pismo Uczestnika, k. 11 – 13.

III. Mając na uwadze zebrany materiał dowodowy, Prezes Urzędu zważył, co następuje:

Ustawa *o ochronie* ... określa warunki rozwoju i ochrony konkurencji oraz zasady podejmowanej w interesie publicznym ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów (art. 1 ust. 1). Rozpatrywana sprawa ma charakter publiczno – prawny, albowiem wiąże się z ochroną interesu nieograniczonej liczby konsumentów, dokonujących reklamacji obuwia zakupionego w sklepach Bartex.

Zgodnie z art. 23a ust. 1 ustawy *o ochronie* ...: „Przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy. Nie jest zbiorowym interesem konsumentów suma indywidualnych interesów konsumentów”. Zgodnie zaś z art. 23a ust. 2 powołanej ustawy „Za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów uważa się w szczególności (...) naruszanie obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji (...)”.

Zbiorowe interesy konsumentów podlegają zatem ochronie prawnej przed godzącymi w nie naruszeniami, polegającymi na sprzecznych z prawem (zakazanych przez przepisy innych ustaw) oraz zasadami współżycia społecznego i dobrymi obyczajami, działaniach przedsiębiorców. Tworząc katalog działań, które będą uznawane za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów ustawodawca posłużył się zwrotem „w szczególności”. Oznacza to, że wskazany katalog ma charakter przykładowy. Zamiarem ustawodawcy było uznanie za praktykę działań, które naruszają przepisy innych ustaw. W przepisie art. 23a ustawy nie ma odwołania do konkretnych ustaw (z tego względu, iż byłoby to sprzeczne z zasadami poprawnej legislacji, ale także ograniczało Prezesa UOKiK w jego decyzjach w sprawie niedozwolonych praktyk naruszających interesy konsumentów).

Do stwierdzenia praktyki z art. 23a powołanej ustawy *o ochronie* ... konieczne jest wykazanie, że spełnione zostały łącznie następujące przesłanki:

1. bezprawność działań przedsiębiorcy, polegająca na naruszeniu obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji,
2. godzenie tymi działaniami w interes konsumentów,
3. naruszenie zbiorowego interesu konsumentów.

W powyższej sprawie poddano analizie sposób informowania i zakres informacji przekazywanych konsumentowi w stosowanych przez Bartex drukach zgłoszenia reklamacyjnego, w zakresie braku pełnej, rzetelnej i prawdziwej informacji, dotyczącej uprawnień konsumenta do składania reklamacji towaru niezgodnego z umową, jak również uzyskania informacji w sprawie reklamacji, poprzez zamieszczanie zapisów o treści:

- „Zgłoszenie przyjęto i poinformowano klienta, że reklamacja zostanie przyjęta po dokonaniu oględzin towaru przez rzeczoznawcę w terminie do dnia r. Towar przyjęto do depozytu dnia r.”,
- „Strony ustaliły, że informacje o sposobie załatwienia reklamacji, kupujący uzyska w miejscu zakupu w ciągu 14 dni”.

Ad. 1) Aktem prawnym, do którego należy odwołać się w niniejszej sprawie jest ustawa z dnia 27 lipca 2002 r. *o szczególnych warunkach* ..., która w art. 1 wskazuje, że stosuje się ją do dokonywanej w zakresie działalności przedsiębiorstwa sprzedaży rzeczy ruchomej osobie fizycznej, nabywającej rzecz (towar konsumpcyjny) w celu niezwiązanym z działalnością zawodową lub gospodarczą. Zgodnie z przepisem art. 4 ust. 1 tej ustawy, sprzedawca jest odpowiedzialny wobec kupującego za niezgodność towaru z umową. W art. 8 ustawodawca wskazuje – przyjmując zasadę stopniowania żądań – jakie uprawnienia przysługują konsumentowi w razie stwierdzenia, że towar nie jest zgodny z umową. W pierwszej kolejności według art. 8 ust. 1 powołanej ustawy, jeżeli towar konsumpcyjny jest niezgodny z umową, kupujący może żądać doprowadzenia go do stanu zgodnego z umową przez nieodpłatną naprawę albo wymianę na nowy. Gdy naprawa albo wymiana są niemożliwe, albo naraża kupującego na znaczne niedogodności, a także gdy sprzedawca nie zdoła tego uczynić w odpowiednim czasie, kupujący może skorzystać z kolejnych przysługujących mu uprawnień, tj. ma prawo domagać się stosownego obniżenia ceny albo odstąpić od umowy (art. 8 ust. 4).

Tymczasem z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy wynika w sposób bezsporny, że Uczestnik do dnia 14 września 2004 r. stosował druki zgłoszenia reklamacyjnego, w których zamieszczał informację, iż reklamacja zostanie rozpatrzona dopiero po dokonaniu oględzin towaru przez rzeczoznawcę. Takie działanie polegało na uzależnieniu przyjęcia przez sprzedawcę reklamacji towaru niezgodnego z umową, od dokonania oględzin przez rzeczoznawcę i nie było zgodne z przepisami prawa (art. 4 ust. 1, art. 8 ustawy) i szeroko pojętymi prawami konsumenckimi.

W tej sytuacji, Prezes UOKiK uznał, iż stosowanie zapisu o treści: „Zgłoszenie przyjęto i poinformowano klienta, że reklamacja zostanie przyjęta po dokonaniu oględzin towaru przez rzeczoznawcę w terminie do dnia r. Towar przyjęto do depozytu dnia r.” było bezprawne i jednocześnie naruszało obowiązek udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji.

Stosowania wymienionego zapisu nie usprawiedliwiał fakt, że formularze niezgodne z ustawą *o szczególnych warunkach* ... nie były opracowane przez przedsiębiorcę, lecz były powszechnie dostępne w sklepach z drukami akcydensowymi. Obowiązkiem przedsiębiorcy jest bowiem prowadzenie działalności gospodarczej zgodnie z przepisami prawa.

Drugi zarzut zawarty w postanowieniu o wszczęciu przedmiotowego postępowania, odnosi się do braku rzetelnej, pełnej i prawdziwej informacji w zgłoszeniu reklamacyjnym w zakresie stosowania zapisu, iż informacje o sposobie załatwienia reklamacji kupujący uzyska w miejscu zakupu w ciągu 14 dni.

Art. 8 ust. 3 ustawy *o szczególnych warunkach* ... wskazuje, że jeżeli sprzedawca, który otrzymał od kupującego żądanie określone w ww. ust. 1, nie ustosunkował się do tego żądania w terminie 14 dni, uważa się, że uznał je za uzasadnione. Przepis ten nie zobowiązuje więc klienta do osobistego odbioru informacji o rozpatrzonej reklamacji. Innymi słowy, to klient powinien zostać poinformowany, czy jego roszczenie reklamacyjne zostało uznane i w jaki sposób reklamacja zostanie rozpatrzona.

Stosowanie przez Bartex zakwestionowanego zapisu nakładało na konsumenta obowiązki nieprzewidziane w ww. ustawie. Ponadto także stało w sprzeczności z art. 11 tej ustawy, z którego wynika, że uprawnienia unormowanych w ustawie *o szczególnych*

warunkach ... nie można wyłączyć ani ograniczyć w drodze umowy zawartej przed zawiadomieniem sprzedawcy o niezgodności towaru konsumpcyjnego z umową. Powyższy zapis sporządzony został tymczasem przed podpisaniem protokołu reklamacyjnego, czyli przed zakończeniem procesu zgłaszania niezgodności towaru konsumpcyjnego z umową. Tym samym, takie działanie było bezprawne i jednocześnie naruszało obowiązek udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji.

Z powyższego wynika więc, że co do pierwszego i co drugiego zakwestionowanego zapisu została spełniona pierwsza z trzech ww. przesłanek, tj. bezprawność działań przedsiębiorcy, polegająca na naruszeniu art. 4 ust. 1, art. 8, art. 11 ustawy o szczególnych warunkach ..., co jednocześnie naruszyło obowiązek udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji.

Uchodzi podnieść, że prawo konsumenta do rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji jest jednym z jego zasadniczych praw, a brak takiej informacji uniemożliwia konsumentowi swobodę oceny i wyboru najlepszej oferty, ograniczając wolność jego decyzji rynkowych. Profesjonalista zawsze obowiązany jest poinformować konsumenta, będącego z zasady słabszą stroną stosunku umownego, o istotnych okolicznościach dotyczących kontraktu – w sposób prawdziwy, rzeczowy i kompletny, co jest cechą generalną prawa umów i wypływa z obowiązku lojalnego kontraktowania (vide: E. Łętowska, *Prawo umów konsumenckich*, Warszawa 2002, str. 215 i nast.).

Ad 2) Dokonując analizy drugiej przesłanki zastosowania w rozpatrywanej sprawie art. 23a ustawy *o ochronie* ... należy stwierdzić, iż opisane w zakresie zarzutu pierwsze działanie Bartex, naruszające przepisy ustawy *o szczególnych warunkach* ..., niewątpliwie godziło w interes konsumenta i rodziło po jego stronie niekorzystne skutki.

W ocenie Prezesa UOKiK, stosując sformułowanie, iż reklamacja zostanie przyjęta po dokonaniu oględzin przez rzeczoznawcę, Bartex istotnie ograniczył swoją odpowiedzialność za niewłaściwie wykonane zobowiązanie, albowiem uzależniał przyjęcie reklamacji z tytułu niezgodności towaru z umową od dokonania oględzin przez rzeczoznawcę reklamowanego towaru. Tym samym konsumenci kupując towar wadliwy, mieli utrudnione dochodzenie praw o doprowadzenie go do zgodnego z umową.

Również opisane w drugim zarzucie działanie Bartex, a polegające na stosowaniu zapisu, iż informacje o sposobie załatwienia reklamacji kupujący uzyska w miejscu zakupu, niewątpliwie godziło w interes konsumenta, albowiem zostały nałożone na klienta obowiązki nieprzewidziane w ustawie *o szczególnych warunkach* Należy stwierdzić, że wyłącznie na kupującego zostały przerzucone obowiązki związane z rozpatrzeniem reklamacji – dotrzymanie terminów i osobiste zgłaszanie się w tej sprawie u sprzedawcy. Takie osobiste stawiennictwo pociąga za sobą dodatkowe koszty dojazdu i stratę czasu.

Zakwestionowany zapis powoduje u konsumenta błędną świadomość, iż to na nim ciąży obowiązek osobistego stawiennictwa, a jego niedopełnienie rodzić może ujemne skutki w postaci odmowy rozpatrzenia reklamacji. Ogranicza również prawo do uznania przez sprzedawcę wniesionej reklamacji za uzasadnioną. Stosując bowiem powyższe sformułowanie, Uczestnik powoduje pewne ograniczenie w dochodzeniu przez konsumenta swych praw. Stawiając się osobiście w terminie 14 dni od wniesionej reklamacji, klient przypomina sprzedawcy o konieczności ustosunkowania się do wniesionego żądania i działa w ten sposób na swoją niekorzyść. Sprzedawca może bowiem odmówić wówczas rozpatrzenia reklamacji, czego nie miałby prawa zrobić, gdyby nie rozpatrzył wniesionego roszczenia w powyższym terminie. Wówczas działa bowiem wspomniany przepis art. 8 ust. 3 ustawy *o szczególnych warunkach* ... mówiący, iż nie ustosunkowanie się do wniesionego żądania, poczytuje się za uznanie roszczenia za uzasadnione.

Jak zatem wynika z powyższego, zakwestionowane przez Prezesa UOKiK działania Bartex były działaniami godzącymi w interesy konsumentów. To z kolei powoduje, że została spełniona druga z trzech ww. przesłanek.

Ad 3) Zgodnie z art. 23a ust. 1 zd. 2 ustawy *o ochronie ...*, zbiorowym interesem konsumentów nie jest suma indywidualnych interesów konsumentów. O tym, czy naruszony został interes zbiorowy, nie zawsze przesądza kryterium ilościowe, ponieważ niekiedy jeden ujawniony przypadek naruszenia prawa konsumenta, może być przejawem powszechnie stosowanej praktyki naruszającej interes zbiorowy.

Omówione działania Uczestnika dotyczyły niewątpliwie zbiorowego interesu konsumentów, tj. nieograniczonej liczby konsumentów, którzy dokonywali zakupów w sklepach Bartex zlokalizowanych w kilku województwach. Liczba tych osób może być znaczna, zważywszy, że odpowiedzialność sprzedawcy za niezgodność towaru konsumpcyjnego z umową trwa dwa lata od wydania towaru kupującemu (art. 10 ust. 1 ustawy) i biegnie na nowo w razie wymiany towaru.

Widoczne jest więc, że bezprawne zachowanie Uczestnika nie dotyczy interesów poszczególnych osób, których sprawy mają charakter jednostkowy, indywidualny i nie dający się porównać z innymi, lecz mamy do czynienia z naruszonymi uprawnieniami kręgu kupujących konsumentów, których sytuacja jest identyczna i wspólna dla całej grupy kontrahentów Uczestnika.

W tym stanie rzeczy należy uznać, że naruszony został zbiorowy interes konsumentów, a tym samym spełniona ostatnia z trzech ww. przesłanek.

Mając powyższe na względzie, Prezes UOKiK stwierdził, że zostały spełnione łącznie wszystkie przesłanki dla zakwalifikowania opisanych działań Bartex jako praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, określonej w art. 23a ustawy *o ochronie ...*.

Jednakże zgodnie z art. 23e ust. 1 ustawy *o ochronie ...* nie wydaje się decyzji o uznaniu praktyki za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i nakazującej zaniechanie jej stosowania, jeżeli przedsiębiorca zaprzestał stosowania praktyki, o której mowa w art. 23a. W takim przypadku Prezes UOKiK wydaje decyzję o uznaniu praktyki za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i stwierdza zaniechanie jej stosowania. Taka sytuacja ma miejsce w niniejszej sprawie.

Prezes Urzędu stwierdził, iż powyższa praktyka miała charakter czasowy, a jej stosowanie zostało zaniechane z dniem 14 września 2004 r.

Niezależnie od powyższego Prezes Urzędu zauważa, że stosowany aktualnie w formularzu zgłoszenia reklamacyjnego, tj. od dnia 14 września 2004 r. zapis o treści: „Oświadczam, że decyzję sprzedawcy w sprawie zgłoszonej reklamacji odbiorę osobiście w terminie do dnia200.. r.” i zastrzegający, że oświadczenie składa nabywca, który nie chce podać swoich danych osobowych, jest również nieprawidłowy. Dlatego co do tego, zostanie wszczęte z urzędu postępowanie w sprawie podejrzenia stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, zaś Bartex powinien jak najszybciej wycofać z obrotu formularze, zawierające zakwestionowany zapis.

Wobec powyższego, należało orzec jak w sentencji.

Stosownie do treści art. 78 ust. 1 ustawy *o ochronie ...* w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c., od niniejszej decyzji przysługuje stronie odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie –

Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatura we Wrocławiu.

Z up. Prezesa UOKiK
Dyrektor Delegatury UOKiK we Wrocławiu
Zbigniew Jurczyk

Otrzymują:

F.H. „Bartex” Adam Łysoń
ul. Wrocławska 16
58-309 Wałbrzych

Miejski Rzecznik Konsumentów
ul. Bernardyńska 24
33-100 Tarnów